

CERHENICKÉ ROZHLÉDY

OBČASNÍK OBCE CERHENICE

ČERVENEC 2004

PLYN BUDE !

Na konci června podepsal ministr životního prostředí Libor Ambrozek rozhodnutí o přidělení státní dotace na plošnou plynofikaci obce Cerhenice včetně Cerhýnek a Radimku. „Jedná se o technicky i finančně nejnáročnější akci v dějinách naší obce“, řekl na úvod našeho rozhovoru starosta obce Marek Semerád.

Kdo bude plynofikace realizovat a kolik bude celá akce stát?

Akce, kterou bude realizovat firma Výstavba sítí Kolín a.s., bude stát celkem 19,953 mil. Kč. Obec obdrží státní dotaci ve výši 50 %. (Suma je uvedena bez DPH.)

V jakých termínech bude plynofikace probíhat?

V optimální podobě začne plynofikace do konce srpna letošního roku s tím, že se předpokládá dokončení závěrem září 2005. Termín zahájení provozu je předběžně určen na přelom léta a podzimu roku 2005. Závěrečné vyhodnocení akce proběhne v měsíci březnu 2007.

Pane starosto, mohl by jste upřesnit strukturu financování akce plynofikace. Může si takovou investici naše obec vůbec dovolit?

Ačkoliv se říká, že opakovaný vtíp není vtípem musím konstatovat, že Cerhenice jsem převzal v roce 2002 řečeno slovy Miloše Zemana ve stavu „spálené země“. Naše obec má z minulého období mnohamilionové dluhy z nichž vyplývá, že každý občan Cerhenic včetně nemluvnát (pokud vydělíme dlužnou částku počtem obyvatel) dluží přes 6 tisíc Kč. Tomuto tématu se budu věnovat v samostatném čísle na podzim letošního roku. Z těchto důvodů jsem nucen provést zafinancování plynofikace takto: 50% státní dotace, úvěr od ČSOB ve výši 7,7 mil. Kč a investiční příspěvek občanů ve výši 7 500,- Kč za přípojku plynu splatných do konce září 2004.

Jakým způsobem budou občané moci částku za přípojku uhradit?

Občané budou mít možnost uhradit 7 500,- Kč za přípojku na účet nebo v úředních hodinách na OÚ na základě smlouvy. Podmínkou StČ plynárenské je, že smlouvu s obcí a zaplacení peněz za přípojku je podmíněno smlouvou s plynáreny. Do konce roku je stále možnost uzavřít tuto smlouvu. Formulář je na OÚ. Částka 7 500,- Kč je velmi nízká, protože za tuto částku občanům poskytneme skříňku tzv. HUP a plynový regulátor a pomoc se stavebním povolením na plynofikaci objektu každého občana.

Chtěla bych se vrátit na začátek. Proč plyn a ne biomasa?

Srovnejme fakta. Kompletní teplofikace biomasou by stála nejméně 80 mil. Kč. Kompletní plynofikace bude stát necelých 20 mil. Kč. I na tuto částku se obec musí zadlužit. Kde by vzala obec zbývajících 60 mil Kč na teplofikaci

V březnu 2004 navštívil Cerhenice ministr průmyslu a obchodu pan Milan Urban. Na fotografii je spolu s poslankyní Jarmilou Boháčkovou a starostou obce Markem Semerádem.

biomasou. Kromě toho biomasa v podmínkách Polabí, které je charakteristické rozlehlým osídlením obcí je technicky nemyslitelná. Plyn mají i ostatní obce v okolí a jsou s ním spokojeni. Dalším důvodem je, že plyn jsem slíbil ve svém volebním programu, na základě kterého jsem byl zvolen do funkce starosty. Neumím si představit, že jako rodilý cerheňák bych svým spoluobčanům slíbil něco, co bych potom nesplnil. Oblíbené rčení mých kritiků je, že v Cerhenicích nic neudělám a pak uteču do vysoké politiky. Protože se na to ptalo už hodně občanů veřejně prohlašuji, že je to lež, že v Cerhenicích zůstanu do té doby, než se stane prosperující a rozvíjející se obcí, což se za méně jak 2 volební období nestane.

Jaké povinnosti má obec, která přijímá dotaci od SFŽP?

Nejlépe by bylo, kdyby se realizovalo 100% přípojek. Plynárnám stačí 60 % přípojek, což je cca 224. SFŽP si situaci vyjasňuje, nicméně apelují na všechny spoluobčany, kteří chtějí pomoci ke zdařilému průběhu akce, aby pokud jim to finanční situace dovolí, se připojili.

Budou mít občané možnost se napojit na plyn dodatečně?

Připojit se mimo plošnou plynofikaci je technicky velmi obtížné až nerealizovatelné. Občan si bude muset vše zajistit sám na vlastní náklady, které rozhodně několikanásobně převýší zmíněnou částku 7 500,- Kč. Odpověď na Vaši otázku zní, dodatečné napojení je teoreticky možné, ale prakticky pro normálního člověka nerealizovatelné.

Občany Cerhenic zajímá také jaký bude

osud dobudování kanalizace v obci?

OZ schválilo dne 14. 7. vyhlášku, v níž se říká, že občan, má-li možnost se musí napojit na kanalizaci nebo musí dokladovat způsob likvidace odpadních vod. Dodržování této vyhlášky bude kontrolováno komisí životního prostředí a přestupkovou komisí. Co se týče kanalizace, v současnosti jednáme se SFŽP o dotaci na dokončení kanalizace v Cerhenicích. Paradoxem je, že dokončení kanalizace v Cerhenicích bude finančně stejně náročné, jako kompletní plynofikace Cerhenic, Cerhýnek a Radimku!!Když vše dopadne optimálně, budeme stavbu kanalizace harmonizovat s plynofikací. Pak přijdou s kanalizací na řadu Cerhýnky a Radimek. Co se týče vodovodu, dotace od Středočeského kraje nám umožnila zpracovat kompletní projektovou dokumentaci zdarma. V tomto ohledu jsme připraveni na peníze EU.

Prozradte, jaké další akce připravuje OZ?

Obec požádala MF o dotaci na přípojku silnice III. tř. Cerhenice-Plaňany na silnici I. třídy Praha-Kolín. Celkem 14 mil. Kč by bylo z 50% použito na přípojku a z 50% na rekonstrukci silnice na Cerhenice. Dále plánujeme výstavbu cyklostezky Cerhenice-Cerhýnky, kde realizaci akce v současné době brání především nevyjasněné majetkové poměry.

Jaká je situace ohledně bývalé skládky v Cerhenicích?

Porojekt na rekultivaci skládky v Cerhenicích vypracovala firma Interprojekt Praha a.s., máme za sebou výběrové řízení na zhotovitele a zažádali

pokračování na st. 2

pokračování ze str. 1

jsme o povolení na rekultivaci skládky u Stavebního úřadu v Pečkách. Celá rekultivace by byla hrazena ze 17 milionové dotace. Celé území bude zalesněno a obnoví se původní cesta k Cerhenským vazům.

Na závěr bych chtěl zmínit snahu o rozjetí bytové výstavby v Cerhýnkách a v Cerhenicích. Oba dva projekty jsou před územním řízením. Bude se jednat o 12 až 50 parcel. Byl bych rád, kdyby výstavba v Cerhýnkách a Cerhenicích začala do konce roku 2006.

Děkuji za rozhovor, Markéta Pošíková

Návštěva vedoucího odboru regionálního rozvoje ing. L. Bíny

V pátek 23. dubna 2004 přijel na oficiální návštěvu obce Cerhenice vedoucí odboru regionálního rozvoje Středočeského kraje ing. Ladislav Bína, kterého pozval starosta obce Cerhenice Marek Semerád spolu s krajským zastupitelem JUDr. Karlem Molnárem, jež zastupuje v krajském zastupitelstvu okres Kolín. Šéf regionálního rozvoje krajského úřadu se zajímal o plánovanou výstavbu plynofikace, kanalizace a vodovodu v Cerhenicích a přislíbil účinnou součinnost kraje při vyřizování potřebných státních dotací, žádostí a povolení. Dále navštívil areál bývalého cukrovaru, kde se aktivně zajímal o jeho případné využití a v této souvislosti také vedl rozhovor s majitelem firmy Seson Cerhenice, vyrábějící kvalitní výrobky z plechu a železa, jehož provozovnu si prohlédl a přislíbil mu metodickou pomoc při získávání finančních prostředků z programu Evropské unie na podporu malých a středních podnikatelů. „Největší zásluhu na této podařené návštěvě jednoho z nejlivnějších a nejdůležitějších úředníků krajského úřadu v Cerhenicích má bezesporu krajský zastupitel Karel Molnár, jemuž chceme i touto cestou poděkovat“, okomentoval návštěvu starosta obce Marek Semerád.

OÚ Cerhenice

Cerhenice dostaly necelý milión

Obec Cerhenice obdržela rozhodnutím zastupitelstva Středočeského ve čtvrtek 10. června 2004 mimořádnou dotaci na projektovou dokumentaci na vybudování plynofikace, vodovodu a kanalizace ve výši 900 tisíc Kč. Jedná se o mimořádný příspěvek kraje na rozvoj inženýrských sítí v této lokalitě, který kraj poskytl z kapitoly odboru regionálního rozvoje. Na okrese Kolín dostala tuto dotaci ještě obec Ovčáry, a to ve výši 191 tisíc, a to na projektovou dokumentaci na plynofikaci obce. Rozhodnutím o přidělení skoro miliónové mimořádné dotace vyjádřilo krajské zastupitelstvo spokojenost s činností vedení obce, které nastoupilo po komunálních volbách v roce 2002, a které se svoji horečnou činností snaží dohnat deficit, jež obec Cerhenice má zejména v oblasti nedobudované infrastruktury. Tento stav si přímo na místě ověřil i šéf odboru regionálního rozvoje krajského úřadu ing. Bína, který obec v květnu letošního roku pracovně navštívil. „Za poskytnutí dotace jsme velice vděční, neboť nám umožní zafinancovat například celý projekt až do úrovně stavebního povolení na vybudování vodovodu, který naše obec potřebuje, a na který také sháníme potřebné finance. Rád bych poděkoval zejména předsedovi Kontrolního výboru krajského zastupitelstva JUDr. Karlu Molnárovi (ČSSD), který se o získání těchto peněz pro naši obec podílel nemalou měrou“, doplnil starosta obce Marek Semerád.

Ministr Urban navštívil Cerhenice

V pátek 19. března 2004 odpoledne navštívil obec Cerhenice na pozvání starosty Marka Semeráda ministr průmyslu a obchodu vlády ČR ing. Milan Urban. Nejprve proběhlo jednání na Obecním úřadě s představiteli obce, na kterém se probíral především její rozvoj v oblasti infrastruktury, konkrétně tedy plánované plynofikace, kanalizace a vodovodu. Ministr se dále seznámil s plány obce na iniciování vybudování přeložky silnice III/3297 – napojení obce Cerhenice na silnici I/12 Kolín – Praha a avizoval tomuto konkrétnímu projektu účinnou podporu. Přislíbil také, že se svými kolegy z resortu životního prostředí a zemědělství probere možnost získání státních dotací na vyprojektovanou výstavbu. Dále si ministr prohlédl místní Základní a mateřskou školu, s jejímž ředitelem mgr. Janem Hraničkou diskutoval o získání státních finančních prostředků na její kompletní rekonstrukci. Od 16 hodin pak proběhla v Síní Blanky Waleské beseda s občany, na které se diskutovalo o politice vlády, vstupu České republiky do Evropské unie a dalších celostátních tématech. Ministr vyjádřil podporu

současnému vedení obce, které si podle něj vede nad míru dobře, podepsal se do obecní kroniky a veřejně zopakoval přísliby pomoci, které předtím sdělil starostovi.

OÚ Cerhenice

Ministr Urban při návštěvě školy v Cerhenicích

Miloš Kužvart připravoval starosty na Evropu

Ve čtvrtek 10. června 2004 navštívil zasedání starostů Pečeckého mikroregionu poslanec a předseda rady Státního fondu životního prostředí (bývalý ministr a kandidát na funkci evropského komisaře) RNDr. Miloš Kužvart. Zasedání se konalo v Cerhenicích, které si doktor Kužvart zároveň neplánovaně prohlédl a starostovi obce a místopředsedovi pečeckého mikroregionu Marku Semerádovi slíbil podporu žádosti o plynofikaci obce. Hlavním cílem jeho cesty ale byla přednáška, kterou poskytl asi patnácti starostům pečeckého mikroregionu, o tom, jak žádat o finanční podporu z fondů Evropské unie a jaká úskalí na ně čekají při vyhodnocování jednotlivých projektů. Konstatoval, že Česká republika se zavázala splnit kritérium, že do roku 2010 musí být v každé obci nad 2 tisíce obyvatel vybudována čistírna odpadních vod spolu s kanalizací. K tomu je potřeba zhruba 100 miliard korun, přičemž Evropská unie poskytne 40 miliard a zdroj zbytku dalších peněz není dosud vyjasněn. Jak bude tedy pokryt schodek ve výši 10 miliard na každý rok (60 miliard rozprostřeno na šest let) není jasné, přičemž jednou z možných cest je další násobné zvýšení vodného a stočného. Upozornil dále, že ačkoliv fondy evropské unie budou tematiku čistoty odpadních vod preferovat, každý projekt

bude muset být i tak kofinancován ve výši 35%, přičemž pro projekty tohoto druhu se připouští hranice nad 10 miliónů eur. Na dotaz ohledně rekultivace starých ekologických zátěží a skládek (na území mikroregionu třeba v Cerhenicích) poslanec Kužvart odvětil, že na rekultivaci starých skládek bude Česká republika potřebovat alespoň 15 miliard. V této souvislosti přislíbil pomoc rekultivaci zmíněné skládky v Cerhenicích i v jiných obcích.

OÚ Cerhenice

Okolí hlavní silnice Cerhenicemi léta zdombila ruina domu paní Daduové, na základě demoličního výměru provedl OÚ Cerhenice demoliční objektu na náklady paní Daduové.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Poděkování

Polívková Aloisie děkuje SPOZ Cerhenice za dárek k životnímu jubileu. Ještě jednou děkuji

Děkuji obecnímu úřadu a SPOZ za blahopřání k životnímu jubileu a za dárek. Jana Novotná, Cerhýnky.

Děkuji Obecnímu úřadu a Sboru pro občanské záležitosti za blahopřání a dar u příležitosti vánočních svátků a přeji Všem hodně zdraví a úspěchů do Nového roku. Františka Mádlíková

Touto cestou bych velice ráda poděkovala SPOZ a starostovi Marku Semerádovi za návštěvu v PS Velim a za vánoční balíček. Anna Hnátková

Děkuji za blahopřání k životnímu jubileu a za dárek SPOZ. Josef Kosina

Děkuji Obecnímu úřadu a spoluobčanům za projevy upřímné soustrasti při posledním rozloučením s drahou manželkou, maminkou a babičkou Zdeňkou Krupičkovou. Manžel a děti

Manželé Bradáčovi děkují Obecnímu úřadu za zajištění zlaté svatby v Síni Blanky Waleské.

Dětský den v Cerhenicích

Stejně jako v předchozích letech uspořádala kulturní komise za veliké pomoci dobrovolníků ze strany rodičů dětský den. Letos byla pro děti připravena pohádková cesta. Děti musely na cestě Cerhenicemi plnit úkoly, které si pro ně připravil čert, Karkulka, vodník nebo čarodějnice. Odměnou pro děti byly bonbóny a taška s drobnými dárky od sponzorů v cíli. *M. Pošíková*

Pietní akt, máje a prohlídka kostela v jednom...

V sobotu 8. května 2004 navštívili Cerhenice na pozvání starosty obce Marka Semeráda krajští zastupitelé dr. Karel Molnár a dr. Jaromír Jermář. Druhý jmenovaný je zároveň místopředsedou krajského výboru ČSSD a středočeským expertem pro oblast kultury a sportu, neboť je vlastní profesí etnograf. Oba představitelé zahájili staročeské máje v Cerhýnkách, neboť se podíleli na zisku grantových finančních prostředků pro tuto akci z fondů krajského úřadu. Dále spolu se starostou a zastupiteli obce položili květiny k památníku padlých v druhé světové válce na Náměstí Míru v Cerhenicích, aby tak uctili jejich památku a oslavili Den vítězství 8. května. Po těchto oficiálních akcích následovala prohlídka cerhenického kostela sv. Jana Nepomuckého, na jehož opravu byla v těchto dnech zahájena veřejná sbírka, a který je také předmětem žádosti na krajský úřad pro grantový fond obnovy a regenerace památkově chráněných objektů. Při prohlídce této památky přislíbili oba představitelé podporu cerhenské žádosti o dotaci z finančních prostředků zmíněného úřadu. „Jsem opravdu rád, že oba dva zastupitelé, z nichž jeden je v dané oblasti odborníkem na slovo vzatým, posoudili naši starost o cerhenickou památku jako oprávněnou, a že také přislíbili pomoc při získávání rozličných finančních prostředků“, sdělil na závěr návštěvy starosta obce Marek Semerád.

Školní rok 2003/2004 v Základní škole a Mateřské škole Cerhenice

Zase je konec června a další školní rok je za námi. Žáci se těší na prázdniny a určitě si je zaslouží, stejně jako učitelé a další zaměstnanci školy. V tomto školním roce došlo ve škole k velkému kvalitativnímu posunu ve výuce „počítačů“, máme novou učebnu a další budeme postupně budovat. Co je, ale ještě důležitější? Učitelé učebnu využívají opravdu na všechny předměty a od první po devátou třídu. Všichni vyučující úspěšně absolvovali počítačová školení a vyučování je pro žáky mnohem pestřejší.

Naši žáci v 9. třídě jsou schopni bez problémů používat v praxi programy Word a Excel, mail a ale i některé programy k tvorbě www stránek. Tomu se říká počítačová gramotnost a mohu zodpovědně prohlásit, že naši žáci jsou počítačově gramotní.

Počítače se využívají i při nápravě

Vyhláška o používání kanalizace

Vážení spoluobčané, jménem obce Cerhenice si Vás dovoluujeme upozornit na platnost obecně závazné vyhlášky č.6/2004 o stanovení systému likvidace odpadních vod na správním území obce Cerhenice. Jelikož Vámi obývaná nemovitost se nachází v odkanalizované části obce **vyplývá pro Vás z vyhlášky povinnost připojit se na kanalizační řád**. V případě, že se na kanalizační řád z nějakého důvodu nepřipojíte, nebo se připojit nechcete, stanovuje vyhláška předpisy a parametry pro likvidaci odpadní vody jiným způsobem. Důrazně upozorňuji, že tento způsob se vztahuje na odpadní jímky vyhovující platným normám. Z tohoto je zřejmé, že nelze likvidovat odpadní vody v jakémkoliv septiku, jelikož takto zřízené jímky neodpovídají normám pro uložení odpadních vod. Obec Cerhenice je na základě této vyhlášky oprávněna požadovat od Vás předložení dokladů o likvidaci odpadních vod.

Množství vyprodukovaných odpadních vod se porovnává dle tabulky produkce odpadních vod v ČR na osobu. S případnými dotazy se neváhejte obrátit na vedení obce.

Obec Cerhenice

Kostel a veřejná sbírka

Děkujeme všem sponzorům a všem kdo přispěli na opravu kostela. Doposud bylo shromážděno 26 450,- Kč. Sběrka ještě nekončí a kdo by chtěl ještě pomoci příspěvkem, zde je číslo účtu: **189666139/0300.**

Gustav Frištenský a Cerhenice?

Gustav Frištenský se narodil roku 1879 v nedalekém Kamhajku, kde v bývalém zemanském statku jeho rodiče hospodařili. Prožil tam svá dětská léta. Na staré dobové fotografii stojí na silnici před gruntem mohutné ořechy, na lavici sedí tři děvčata, opodál postává hospodář. O čem se asi povídali? O slavných poutích v Lošanech? O Gustavovi?

Gustav Frištenský na dětství rád vzpomínal. Už od šesti let musel jako nejstarší pomáhat v hospodářství, hlavně na jaře a ve zřích. Kočí Josef oral s koňským potahem, malý Gusta s volským. Lidé u „císařské“ silnice se zájmem pozorovali, jak si za „přemyslovským“ pluhem dobře vede. Starý pluh byl v brázdě vratký a musel se řídit, Josef měl pluh novější s dvěma patkami a při orání ho nebylo zapotřebí držet. Gustav Josefa přemluvil, aby mu koně půjčil - a za to dostal doutník z tatínkovy krabice.

Když občas chyběl ve škole, pan řídící přísně zjišťoval důvod. Jednou musel Gusta s pravdou ven: *Já jsem vám, pane řídící, válcovál brambory.* Hospodáři s koňmi museli totiž vypomoci obdělávat políčko i kováři, koláři, krejčímu a ševci - a také panu řídícímu, protože tatínek Frištenský zpíval v pěveckém spolku, který pan řídící Stuchlík vedl...

Kdo by ve vesnickém klukovi tušil budoucího mistra Evropy v řeckořímském zápase, vynikajícího vzpěrače, všestranného sportovce, který házel oštěpem, diskem, vesloval, lyžoval, jezdil na kole, hrál tenis, který zápasil ve čtyřech světadílech a získával cenné medaile a poháry nejen na zápasnickém koberci, jak se tehdy říkalo, ale také jako atlet s nejkrásnější postavou?

Kolín byl od rodného gruntu Gustava Frištenského vzdálený asi čtyři kilometry. *Když jsme vyšli za zadní vrata, viděli jsme téměř celé město s věžemi bartolomějského kostela, při jasném počasí i Krkonoše nebo Český Brod,* vzpomínal. *Jako děti jsme se nejvíce těšili na kolínské jarmarky, kde se nakupovaly všechny potřebné věci do hospodářství a do domácnosti, od hovězího dobytka a koní až po marcipánová srdce, boty nebo šaty. Vyhlíželi jsme od vrat a čekali, co nám někdo z rodiny dobrého přinese.*

Když jsme byli větší, chodili jsme na jarmarky také - naší největší touhou byl teplý párek se slanou houskou a marcipán. Na náměstí i v ulicích bylo tolik lidí, že člověk sotva prošel, hlavně o velkém jarmarku na podzim. Mládež se scházela k tanci ve velkém sále zámecké restaurace, mužští po vyřícení nákupu nebo prodeje rádi poseděli v restauraci měšťanského pivovaru a v zahradě zámeckého pivovaru... Já měl vždycky největší radost z nového koně. Bude lepší než ten, kterého jsme prodali?

Když dokončil obecnou školu v Křechoři, uvažovali rodiče o jeho budoucnosti. V hospodářství už mohl vypomáhat druhý nejstarší syn Karel. Co dál? Hospodaření je otročina a Gustavova postava napovídala, že by se hodil na kováře. Rodinná rada rozhodla: Gustav se půjde učit do nedalekého Kolína k mistru Jechovi. Nejbližší křeckořský kovář Semerád už měl dva tovaryše a dva učně a dařilo se mu dobře, jen se podívejte, jaké má pěkné bříško! V sedm večer učeň panu mistrovi sundal koženou zástěru, do putýnky nalil vodu, ohřál ji žhavým železem, mistr se opláchl a pospíchal do hospody na guláš nebo burta a několik piv...

V dílně u mistra Jecha v Sokolské ulici už také pracovali dva tovaryši a učeň Václav. Gustav byl asi šikovnější a starší Václav tak přišel o své postavení. To se mu samozřejmě nelíbilo. Jednou večer uklízeli dílnu a Gustava vybědli, aby od kovadliny uklidil vykované podkovy. Krátce předtím však mezi ně přiložil čerstvě vykovanou podkovu, která už sice ztmavla, ale zůstala ještě rozpálená z výhně. Gustav si popálil prsty na pravé ruce tak, že se tři měsíce doma léčil.

Není divu, že po takové zkušenosti se mu zpátky do kovárny nechtělo. Zůstal sice v Kolíně, ale změnil řemeslo - šel se učit k řezníkovi Kratochvílovi v Zálabské ulici. Změna mu přinesla jednu velkou výhodu - po slabé stravě u Jechů se tady najedl dosyta. Práce mu šla také dobře od ruky, i když si paní mistrová občas myslela, že musí zapochybovat: *To jsem zvědavá, co z tebe bude,* říkávala. Jako čerstvý profesionální mistr Evropy se Gustav Frištenský roku 1929 v řeznictví u Jechů zastavil. *Všichni sledovali moje zápasení a paní mistrová byla úplně spokojená, když viděla že se mýlíla, když o mně v učení pochybovala.* Nebylo ostatně divu, Frištenský přijel novým sportovním automobilem, šestiválcovým Fiatem 520, který si v Praze koupil.

Také u mistra Kratochvíla zažil pár příhod, na které mnohem později zavzpomínal. Jezdili spolu po okolí na nákup drobného dobytka. Jednou na podzim se natretili k výlovu žehuňského rybníka. Mistr koupil ve vesnici staré necky a od rybářů asi 60 kilo ryb. Vraceli se domů. Ale necky se jízdou trochu rozklížily a promrzlý Gustav sotva stačil u každé pumpy dolévat vodu, aby ryby nelekly.

Jindy koupil mistr v Klukách u Poděbrad pěkného grošovaného koně. Brzy však vyšlo najevo, že kůň není v pořádku, motal se po silnici sem a tam, museli ho pořád držet na opratích. Zajeli proto do Kluk zpátky, koně vrátit nebo vyměnit. Gustav zůstal za vraty a na dvoře slyšel dohadování a křik. *Za chvíli vyšel mistr a jeli jsme zpět. V lese k Osečku sáhl mistr do kapsy, vytáhl několik zlatých dvacetikorun a povídá „Musel mi vrátit pět dvacetikorun „a chtěl mi je ukázat, snad abych mu věřil. Přitom mu jedna dvacetikoruna při kodrcání bryčky vypadla skvírou v podlaze na silnici do prachu. Hodinu jsme ji hledali a nenašli, protože kůň běžel trapem, nevěděli jsme ani přesně místo. Já tomu všemu moc nevěřil a také jsem přemýšlel, proč byl na dvoře ten křik a proč se mistr vrátil s jednou tvář červenou. Kdyby mě vzal s sebou, dopadlo by to líp, myslím jsem si, ale nic jsem mu neřekl... Musím dodat, že mistr vždycky šetřil více koně než mně. Před vesnicí jel krokem, já musel slézt a utíkat do vsi napřed a volat, jestli chce někdo něco prodat. Když nic nebylo, ujížděl mistr dříve nežli jsem stačil nasednout. Vraceli jsme se domů pozdě večer a já musel koně ještě krmít a čistit, když byl po dešti zabláčený. Inu, nebývalo lehké učení...*

Po vyučení Gustav Frištenský v kraji ještě zůstal, nastoupil jako tovaryš k mistru Holečkovi v nedaleké Kouřimi, s platem 10 korun měsíčně.

V neděli dopoledne chodili lidé z městečka a okolí houfně do kostela. Před krámem pana Holečka prodával pohledný Gustav horké párky. Divíte se, že největší zájem o ně měla děvčata? Přitom zvala mladého tovaryše k návštěvě - mají

doma na prodej telátko, prasátko, jalovici. Má brzy přijít, ale určitě na něho s prodejem počkají. A příští neděli bude posvícení, nepřišel by na zábavu? Gustav slíbil, se zákazník musí přece udržovat dobré vztahy. Tím spíše, když zve starostova dcera, která mu občas vystavovala za nepřítomného otce potřebná potvrzení o nákupu. Ale všechna pozvání přijmout nemohl - a brzy to poznal: *Čekala jsem a vy jste nepřišel. Párek si dneska nekoupím.*

Bylo mu osmnáct a pan Holeček říkával: Z Gusty bude silák a atlet. Hádal správně. I když docházení do místního Sokola mu nepovolil. Cvičení je jenom pro ty, kteří mají v zaměstnání málo pohybu a on, Frištenský, má přece pohybu dost. Pak otec rozhodl, že by se syn měl, jak bývalo zvykem, vydat do světa, přesněji řečeno do Vídně, na zkušenou. A na přímluvu pana řídícího Stuchlíka souhlasil se zastávkou v Brně. A tam také Gustav několik let zůstal, tam začala jeho zápasnická sláva. Po práci u řeznického mistra cvičil a zápasil v Sokole i atletickém klubu Hellas. Roku 1903 se zcela nečekaně stal amatérským mistrem Evropy v řeckořímském zápase v Rotterdamu, po několika měsících marného hledání nového zaměstnání se rozhodl vydat na dráhu profesionální. Když se vyučili nebo byli v učení i jeho mladší bratři Karel, Josef a František, přestěhovali se rodiče do Křechoře, později nakrátko do Brna a nakonec do Slavkova.

Ale vraťme se konečně k názvu vyprávění: Co má Gustav Frištenský společného s Cerhenicemi? Jeho nejmladší bratr František se v roce 1965 pokusil o sestavení rodokmenu. Uvádí, že Václav Fryštenský (asi do Gustavových osmi let se všichni psali s ypsilonem) se narodil roku 1786 v Cerhenicích, nebo se tam do domu čp. 30 přistěhoval, později se usídlil v čp. 16. Gustav Frištenský naopak s jistotou tvrdí, že se Václav v čísle 30 narodil. Oženil se roku 1805 s Kateřinou Žibřidovou z Třebovle. Hospodářství později předal synovi Františkovi Fryštenskému, který se tu narodil roku 1820, a odstěhoval se ke vdané dceři do Zásnuk, kde také zemřel. František tedy v Cerhenicích hospodařil. Nejdříve si vzal za ženu Alžbětu Skálovou, ta však brzy zemřela. Podruhé se oženil s Marií Nollovou z Velimi a měli spolu 9 dětí: syny Jana, Josefa, Františka, Karla, Vincence a Aloise, dcery Annu, Alžbětu a Pavlínu. František Frištenský (protože se některá křestní jména v rodě Frištenských s oblibou opakují, znovu připomínám, že jde o nejmladšího Gustava bratra, narozeného 1887) ve zmíněném roce 1965 poznamenává, že děti se narodily v Cerhenicích v čísle 30, Gustav, který se také pokusil o sestavení rodokmenu uvádí, že například Vincenc (někdy zmiňovaný také jako Čeněk) se v roce 1866 narodil v domě čp. 16, což je pravděpodobnější. Zapomněl jsem poznamenat: Kdybychom měli k dispozici křestní nebo rodné listy, bylo by možná určení jednoznačnější.

Děd Gustava Frištenského František časem hospodářství v Cerhenicích prodal a přestěhoval se na Kamhajek, do čísla 1. Kdysi to byl zemanský statek a patřilo k němu 250 měř polí. Tam zemřel v roce 1884 (vnukovi Gustavovi bylo tedy 5 let), jeho žena a Gustavova babička ho přežila do roku 1911 a byla pochována v Sadské, kde bydlela u dcery.

Vraťme se však k Františkovi Fryštenskému s rokem narození 1820 a jeho šesti synům.

pokračování na st. 5

pokračování ze st. 4

Čtyři nejstarší - Jan, Josef, František a Karel - odjeli v letech 1870-1880 do Ameriky, někteří již s rodinami. Při své sportovní cestě po Americe v letech 1913-1914 Gustav Frištenský zjistil, že má řadu bratranců a sestřenic, které předtím neznal, ani znát nemohl. Do Čech se o jejich životě v Novém světě nedostaly žádné zprávy. Později se ještě zmínil, že během 1. světové války bojovalo v Evropě v americké armádě 14 jeho bratranců, tři padli, ostatní se vrátili zpátky za moře. Jeden z jeho bratranců Frank Fristensky se stal dokonce velitelem newyorské policie.

Dcera a dva nejmladší synové, tedy Čeněk a Alois v Čechách zůstali. Čeněk si vzal za ženu Barboru Hladíkovou a měli dva syny. Alois se ženou Kateřinou čtyři: Gustava, Karla, Josefa a Františka. Všichni zápasili, nejslavnější byl Gustav, výborným zápasníkem byl i nejmladší František. Ale i Karel Frištenský byl například mistrem Moravy. Neměl bych zapomenout ani na dvě dcery Aloise Frištenského - Annu a Pavlínou.

Pokud se vám zdají předchozí řádky trochu nepřehledné, shrnuji: Otec Alois, děd František a nejspíš i praděd Václav nejslavnějšího českého zápasníka první poloviny 20. století Gustava Frištenského se narodili v Cerhenicích.

Věděli jste o tom?

Břetislav Ditrych

Pivovar Cerhenice

(Cerhenice, okr. Kolín, pivovar čp. 1/6, sladovna čp. 137).

Pivovar v Cerhenicích leží v obci na železniční dráze Kolín-Praha, západně od Kolína. Pivovar byl pravděpodobně založen roku 1778. První zpráva a také pronájem pivovaru je až z roku 1808. Dne 28. července 1808 pronajímá vrchnost panský pivovar na var 24 sudů se vším stavením, sládkovým bytem a příslušenstvím na dobu od 1. listopadu 1808 do 31. října 1814 Jakubu Doležalovi za roční nájem 3.286 zlatých. Pachtýř měl platit všechny daně, vydržovat bednáře, tovaryše, pomahače a pivo neměl dráž prodávat, než byly úředně schválené ceny. Direktorovi měl platit z každého sudu 3 krejcare.

Dne 30. srpna 1814 přebral nájem pivovaru v Cerhenicích Jakub Mašín za 4.234 zlatých ročně.

V roce 1905 se stal nájemcem pivovaru v Cerhenicích po Františku Brejškovi sládek Augustin Podivínský, bývalý podstarší v pivovaru v Hrubém Jelení za roční nájem 2.400 K. Tento nájemce pozvedl slávu cerhenického pivovaru.

V roce 1906 se začalo s přestavbou pivovaru původně zařízeného na ruční pohon. Pokračovalo se s rekonstrukcí také v následujícím roce, byl opatřen kulatý varní kotol (mladinová pánev) s kulatou poklicí a dómen (pamíkem) od fy J.Kaliba a syn, Praha-Pankrác, šrotovník od stejné firmy s galerií na žentourový pohon.

Toto si nájemce prozatím pořídil na své náklady a výroba v roce 1906 přesáhla 3.000 hl. Dále bylo od fy E.Pick, bednárna v Michli zakoupeno 18 ležáckých sudů o obsahu 20 a 25 hl.

Nájemce Augustin Podivínský a jeho tichý společník p. Kraus z Ratenic zařídili starý valach na hvozdu o dvou lískách po 24 m² a na své náklady začali sladovat také na vývoz. K tomuto účelu si prostřednictvím správy panství najali i sladovnu v Karlově Týně (asi Poučnicku), kde vedl do-

zor p. Chábera, rolník z Ratenic a bylo tam vyráběno asi 20 vagonů sladu ročně. Slad odebíraly hlavně pražské pivovary, zejména akcionářský pivovar na Smíchově. Slad byl také exportován do Německa.

Asi v roce 1907 se sládek Augustin Podivínský odstěhoval do Mšena u Mělníka, kde zakoupil velkou sladovnu. Na jeho místo nastoupil sládek a nájemce Adolf Prokůpek z Chocenic. V roce 1908 byl následkem oprav a z důvodu investovaného kapitálu zvýšen nájem na ročních 2.860 K.

Dne 3. prosince 1913 nájemce pivovaru Adolf Prokůpek zemřel a nájem přešel na dědice, kteří ho předali od 1. ledna 1914 sládkovi Aldofu Holubovi a Františku Řhovi z Doubravčan.

Za období 1. světové války bylo povoleno vařit pivo jen za použití náhradních surovin a do stupňovitosti 6°.

Od 1. ledna 1917 nastoupil nájem cerhenického pivovaru tehdejší statkář Bohuslav Snětina za roční nájemné 3.000 K, nebo 1 K z hektolitrů piva. Při výrobě 3.000 hl - 1,20 K za 1 hl. Současně s pivovarem byl pronajat i hostinec za nájemné 1.500 K. Jeho podnájemce byl Adolf Vedlich.

V roce 1923 byl cerhenický pivovar (čp. 1/6) se sladovnou (čp. 137) na základě usnesení ministerstva zemědělství z 13. ledna 1923 č. 89.240-XV/1 1922 a ředitelství v Brandýse n/L. ze 6. února 1923 č. 553-I/3 na nové šestileté období (1923-1928), pronajat sládkovi Václavu Náprstkovi z Olomouce, dříve sládkovi pivovaru v Holici u Olomouce. A to za roční minimální nájemné 20.000 K, respektive 6% z utržené ceny prodaného piva a 4% ze sladu prodaného místním podnikům. Veškeré daně, pojištění a dávky hradil nájemce. Mimo to byl povinen dodat správe velkostatku 12 hl piva ročně zdarma.

V roce 1923 byl na varně instalován pře-dehřívák od fy Koliba a spol., Praha-Pankrác a var byl tehdy 36 hl. V tomto roce bylo novým sládkem uvařeno 1.563,65 hl piva. Sladováno pro obchod nebylo, neboť starý hvozdu již nedostačoval. Jednalo se v roce 1924 o jeho rekonstrukci, která byla v témže roce provedena současně s postavením hromosvodu na sladovnu. Rekonstrukci provedla fy J.Kaliba a syn, Praha-Pankrác. Náklady činily 39.132,30 K. Kolaudace byla provedena 26. září 1925. V roce 1924 byly také zakoupeny 3 kusy ležáckých sudů od fy Hitz Praha za cenu 45 K za 1 hl obsahu v celkové částce 4.057,56 K. Vyřazené sudy byly prodány za částku 2.368 K Františku Jindř. Veselému z Přerova.

Výstav piva za rok 1924 činil 1.582,33 hl, prodáno bylo 1.510,33 hl piva a prodejní cena piva byla 251.958,24 K, z toho daň činila 49.542,56 K. Výstav za rok 1925 byl 816,79 hl 10° piva sudového i lahvového.

V roce 1926 byl s dosavadním nájemcem Václavem Náprstkem rozváznán nájemní poměr pro nedodržení nájemní smlouvy. V únoru 1926 se ujal cerhenického pivovaru jeho nový majitel Jaroslav Liska. Po technické stránce pivovar spravoval sládek Karel Bříza, majitel místního statku č.p. 66 a ruský legionář. Pod vedením nového sládky pivovar značnou měrou vzkvétal. Bohužel toto vedení netrvalo dlouho, neboť sládek Bříza ze služeb v pivovaru vystoupil a věnoval se svému hospodaření.

V červenci 1926 se bývalý sládek cerhenického pivovaru Václav Náprstek odstěhoval do Libochovic.

Pohled do historie obce

Nový majitel zřídil do pivovaru vodovod z kašny, do varny dal instalovat nový motor a zařídil nové pivovarské stroje. Celkem investoval do pivovaru 162.434,- Kč, což se projevilo zvýšeným odbytem piva. V roce 1926 bylo vystaveno 1.106 hl piva.

V roce 1927 byl pivovarem zakoupen nákladní automobil pro rozvoz piva, 3 ležácké sudy a vzduchový kompresor. V tomto roce bylo vystaveno 1.187,97 hl 10° piva v ceně 191.138,35 Kč.

V roce 1928 byl do pivovaru položen nový železný vodovod nákladem 8.000,- Kč. Byla také zahájena oprava varny nákladem 5.234,82 Kč. Rekonstrukce pokračovala i v roce 1929, kdy bylo proinvestováno 39.862,- Kč. Dokončena byla v roce 1930 částkou 138.796,- Kč. Celkový náklad na rekonstrukci varny je uváděn částkou 157.114,80 Kč. (pozn. tato částka neodpovídá součtu dílčích částek).

V roce 1930 bylo vystaveno 3.486 hl piva a byl zřízen režijní sklad cerhenického piva v Kolíně.

V roce 1931 byla postavena nová odklička ve sladovně s výtahem suchého sladu na elektrický pohon. Název firmy zněl: „Zámecký pivovar Cerhenice, založen r. 1118“.

V roce 1932 klesl vzhledem k hospodářské krizi výstav piva na 1.800 hl.

Poslední údaj o pivovaru Cerhenice je o ukončení jeho provozu v roce 1937.

Prameny: K.K.Damenstifts - Domeine Cerhenic; Gedenk buch r. 1896-1932; Pamětní kniha městyse Cerhenic r. 1902-1976.

Údaje získány od starosty Obecního úřadu obce Cerhenice dne 20.9.1991

Bezpečnější Cerhenice

Rozhovor s novým občanem Cerhenic, podpraporčíkem Antonínem Nedvědem.

Z důvodů zvýšení bezpečnosti v obci se zastupitelé Cerhenic a Velimi rozhodli pro užší spolupráci s obvodním oddělením Policie ČR v Pečkách a plánují zřídit ve Velimi službu Policie ČR. Jeden z policistů, který bude na této službě sloužit získal v Cerhenicích do pronájmu obecní byt. Bydlet v Cerhenicích se rozhodl podpraporčík Antonín Nedvěd a my Vám s ním přinášíme krátký rozhovor.

Kdy bude podle Vašeho názoru otevřena služba Policie ČR ve Velimi?

Otevření služby závisí zejména na vyřešení personálních záležitostí v Pečkách. Všichni věří, že k otevření služby ve Velimi dojde ještě v letošním roce.

Řekněte čtenářům v krátkosti kde budete v Cerhenicích bydlet?

Jedná se o 2+1 v bytovce v horní části obce Cerhenice. Byt mi byl předán ve velmi špatném stavu, topení, elektroinstalace, koupelna, záchod vše bylo nutno předělávat. Práce je hodně, ale rekonstrukce bytu mě baví a rád bych se již začátkem srpna nastěhoval.

Zejména čtenářky bude na tomto místě zajímat, zda jste ženatý a jaké máte koníčky?

Zatím ne. Je mi teprve 27 let, takže v souladu s dnešními trendy v nejbližší době svatbu ani nechystám. Rodinu plánuji až tak po třicítce. Moje koníčky jsou zejména fotbal (AFK Pečky, III. Třída) a rybaření, především na Labi. Labe je den ode dne výrazně čistší a je to výborný relax.

Co rád čtete a kamarádíte se s počítačem?

Především knihy o historii, zvláště preferuji téma II. světové války. Počítač mám doma a běžně se pohybuji na Internetu. Je to v současné době nejpohodlnější zdroj informací.

Kolik let u policie máte odslouženo a jak se člověk vlastně stane policistou?

Mám odslouženo 7,5 roku. Po maturitě jsem krátce pracoval ve firmě LAVAT v Chotuticích, pak jsem šel na Střední policejní školu v Praze v Hrdlořezech. Dostat se na tuto školu nebylo jednoduché. Zájemce o studium musí podstoupit kromě zdravotních a fyzických testů také velice

těžké psychotesty a rozhovor s psychologem. Zejména v psychotestech neuspěje 50 % zájemců o studium na policejní škole. Po škole jsem nastoupil v Kouřimi. Pocházím z Chotutic, chtěl jsem pracovat v místě, které znám a na vlastní žádost jsem byl převelen do Peček.

Na jaké hodnosti se u policie začíná?

Policista po škole (střední policejní škole) začíná na hodnosti strážmistr a dle odsloužených let získává hodnost nadstrážmistr, podpraporčík, praporčík atd. Tento zaběhlý systém se ale bude v nejbližší době měnit z důvodu nového zákona o služebním poměru, který je účinný od 1. 1. 2005. Jak rychle budou změny v policii probíhat záleží především na financích.

Jak plánujete svou budoucnost u policie a jaká je vaše současná pracovní náplň?

Dle nového zákona má u policie budoucnost dle mého názoru pouze vysokoškolsky vzdělaný člověk. Tudíž i já do budoucna uvažuji o studiu na Policejní akademii. Moje pracovní náplň představuje dokumentaci spisů, trestných činů, přestupků plus příslušné šetření, pořádková služba-hlídky. Řešení přestupků v dopravě, veřejnému pořádku, prevence.

Obyvatele Cerhenic bude jistě zajímat stav vyšetřování zmizení paní Šátkové.

Na případu paní Šátkové pracuje Správa střešedčeského kraje a nás o stavu vyšetřování neinformují. Musím však říci, že paradoxně tento případ měl pozitivní vliv na místní kriminalitu, po zmizení paní Šátkové lidé více pozorují své okolí a jsou i ochotni podat svědectví. Závěrem chci říci, že si jsem vědom toho, že práce policisty nelze ohraničit pouze pracovní dobou. Jsem připraven pomoci svým spoluobčanům s řešením jejich problémů.

Pokud někdo přiběhne s akutním okamžitým problémem jdu jej řešit, zároveň zavolám kolegy, kteří jsou ve službě. Část problémů se dá později řešit. Hodně lidí se chodí radit. Nikomu jsem ještě neřekl ne!!!

V Cerhenicích mi pan starosta Marek Semerád vychází maximálně vstřícně, já se snažím pomoci, spolupráce je nadstandartní.

Markéta Pošíková

Změny v likvidaci komunálního odpadu

Od měsíce května 2004 došlo ke změně v systému sběru velkoobjemového odpadu v naší obci.

Vždy v pátek jsou přistaveny kontejnery na třech místech v obci a to v Cerhenicích Za Dráhou a U Staré školy a v Cerhýnkách na otočce autobusu. Čtvrtý kontejner je jako v minulosti u hřbitova. Tím se oproti minulosti počet kontejnerů zvýší o jeden. Je mi jasné, že vzdálenosti ke kontejnerům nejsou pro všechny občany stejné, ale zvýšení počtu stanovišť není z finančních důvodů možné a „rotace“ kontejnerů po obci nebyla akceptována firmou, která kontejnery pronajímá a vyvází, tj. OÚ Radim.

Do kontejnerů se smí ukládat odpad „velkoobjemový“, to znamená takový, který se nevejde do popelnice. Rozhodně tam nepatří nebezpečný odpad (lednice, televize, baterie, barvy atd.), ten se sváží v naší obci 2x ročně. Dále tam nepatří stavební suť a vůbec nepotřebný materiál ze stavby. Stavebníci si musí objednat kontejner zvlášť pro sebe (což lze udělat i prostřednictvím obecního úřadu).

Předpisy, týkající se nakládání s odpady jsou přísné a pokud občané porušují výše uvedená pravidla vystavují se postihu, protože obec ručí za to jaký odpad v kontejnerech je. Proto bude komise životního prostředí kontrolovat a obec případně hříšníky (a v měsíci květnu v kontejnerech lednice atd. byly) pokutovat, přesněji vymáhat pokuty, které za umístění nebezpečného odpadu v kontejnerech obec dostane.

Rád bych se zmínil ještě o jedné změně, která nás čeká od 1.7.2004. Od tohoto data přechází obec od firmy NIKOS k Pečeckým službám, které nám budou zajišťovat svoz popelnic a kontejnerů na tříděný odpad. S firmou NIKOS byly dlouhodobě potíže (opomenutí vyvezení popelnic, případy „horkého popela“, hrubost obsluhy kuka vozu na občany, nepravdělné vyvážení kontejnerů na tříděný odpad atd.). Ředitel Pečeckých služeb pan František Vnuk a člen zastupitelstva naší obce je dostatečnou zárukou, že výš uvedené problémy v budoucnu určitě nenastanou.

Mgr. Jan Hranička
1. zástupce starosty

Cukrovar chceme využít

Cerhenice - Areál zkrachovalého cukrovaru v Cerhenicích je opuštěný už od roku 1997. Firmě, která ho vlastní, se nedaří najít kupce. Podle obce je to proto, že chce za areál příliš mnoho peněz. „Chceme, aby došlo co nejdříve k prodeji někomu, kdo území využije. Nejlépe, kdyby to byla nějaká výrobní firma, která by dala lidem práci,“ říká starosta Marek Semerád.

Cerhenický cukrovar je už roky opuštěný, ale prý se objevil nějaký zájemce. Jedná se o prodeji?

Areál cukrovaru včetně železniční vlečky je majetkem firmy Tedo Brno, která ho koupila od správce konkursní podstaty za šest milionů, ale prodal ho chtějí za 50 milionů, což představuje přibližně 300 korun za metr čtvereční. To je cena

naprosto nereálná. Přestože jim obec přes vládní agenturu Czechinvest zprostředkovala zájemce o koupi, tak k dohodě nedošlo. Byla to francouzská společnost, která tady chtěla provozovat kovošrot pro automobilku Toyota, Peugeot a Citroën v Kolíně. Jednání s touto společností už byla konkrétní, ale všechno zkolabovalo na nereálnosti finančních požadavků majitele cukrovaru.

Co tedy budete dělat dál?

Dá se říci, že jsme dali majitelům ultimátum, aby prodej cukrovaru vyřešili do poloviny letošního roku. Pokud to neudělají, budeme se snažit změnit územní plán této části obce, aby se už nejednalo o průmyslovou zónu - kdybychom areál určili například za park, okamžitě by výrazně klesla cena pozemků. Tím chceme firmu donutit k

urychlenému prodeji cukrovaru. Jiný nástroj obec v tuto chvíli v rukou nemá.

Jaký podnik byste v cukrovaru rád viděl?

Nejllepší by bylo, kdyby cukrovar koupila společnost, která by rozjela výrobu, byť i malou. V Cerhenicích je totiž v současné době nezaměstnanost 10,4 procenta, takže by se hodilo co nejvíce nových pracovních míst.

Stejně tak bychom ale byli rádi, kdyby tam vznikl třeba park nebo les - zkrátka cokoli, jen aby byl areál nějakým způsobem využitý. Když se na problém dívám zpětně, myslím, že když se areál v polovině 90. let prodával, měla ho obec sama koupit. Pak bychom dnes nemuseli řešit takové problémy.

První pomoc při podezření z užívání drog

Spolu s novým vydáním Cerhenských novin se hlásí i naše sdružení, které provozuje nízkoprahové zařízení a terénní program v Kolíně. Tento článek jsme se rozhodli věnovat rodičům, kteří mají podezření, že jejich dítě experimentuje nebo užívá omamné a psychotropní látky. Možné projevy jsme shrnuli a popsali již v minulém článku.

Hned v úvodu si objasníme základní pojmy, které Vám mohou pomoci orientovat se v situaci.

Drogová závislost se vyvíjí postupně. V odborné literatuře jsou zmiňována 4 stadia.

- Stadium experimentování: jedná se o vůbec první kontakt s drogou. Impulsem může být nuda, zvědavost vyzkoušet něco, co je v naší společnosti tak často tabuizováno.

Snaha přiblížit se lidem, kteří drogu užívají a ve společnosti mladých jsou považováni za pohodáře. Někdy bývá oním podnětem osobní krize, potřeba uniknout od problémů, jež mladý člověk buď neumí nebo nechce řešit.

- Fáze příležitostného užívání: člověk si zvykl užívat drogu ve chvílích nudy, nebo v případech, kdy se vyskytne nějaký problém. Užívá pouze nepravidelně – návyk nemá. V této fázi je člověk schopen zdravého úsudku a uvědomuje si, že droga není to pravé řešení, a proto její užívání tají.

- Fáze pravidelného užívání: časté užívání, které je doprovázeno přesvědčováním okolí, že vše je pod kontrolou, nejedná se o nic špatného, vše je v pohodě.

- Fáze návykového užívání: člověk se bez drogy neobejde. Přestává řešit vztahy se svými blízkými – jsou mu lhostejné. Svůj návyk přestává skrývat.

Věříme a nezpochybňujeme, že většina rodičů věnuje svému dítěti veškerou péči. Bohužel ani sebelepší výchova či preventivní program nevykloučují vznik tohoto jevu – mohou ale snížit riziko. Pravděpodobnost, že se člověk v průběhu dospívání setká s drogou, je poměrně vysoká. Podle statistik má až 40% teenagerů zkušenost s některou z nelegálních drog. Proto pokud

dochází v poslední době u vašeho dítěte k výrazným změnám životního stylu měli byste začít hledat příčinu. Je možné, že se jedná pouze o projevy dospívání, ale na druhou stranu je možné, že má vaše dítě problémy.

Zjištění, že vaše dítě užívá drogy, nemusí automaticky znamenat, že je to konec, že ho čeká bídný osud feťáka. Na druhou stranu však nelze problém ani bagatelizovat. Co dělat??

První a zásadní rada zní: NEPANIKARTE!! Je pravděpodobné, že k tomuto stavu nedošlo včera. Ve většině případů se jedná o dlouhodobější záležitost. Její řešení tedy nebude věcí jednoho dne či týdne a rozhodně nebude jednoduché. Rodiče na zjištění, že dítě užívá nelegální drogy reagují několika způsoby. Někteří řeší situaci křikem, nadávkami, pláčem, jiní vyhrožují a vydávají zákazy, které posléze nejsou schopni dodržet. Existuje rovněž skupina rodičů, kteří se pokouší své dítě chránit popíráním jeho vztahu k drogám. Všechny tyto emoce jsou pochopitelné, ale pro řešení problému naprosto kontraproduktivní. Ideální je, pokud rodiče zachovají chladnou hlavu a dopředu si promyslí jaký zvolí postup. Nezbytné je také, aby rodiče byli v této situaci jednotní a na řešení se podíleli společně.

Pro vhodně zvolený postup je nezbytné získat dostatečné množství informací týkající se drogové problematiky (vaše dítě má často mnohem víc informací než vy a proto se můžete stát terčem posměchu pokud mu budete chtít radit). Najdete je v odborné literatuře, na internetových stránkách nebo přímo v zařízeních, která se drogovou problematikou zabývají (jedním z nich je i kolínské K – centrum). Jestliže si nevíte rady, nebo problém po zavedení příslušných opatření přetrvává obraťte se na odborné zařízení, které vám a vašemu dítěti může nabídnout terapeutickou pomoc. Důležité je také zjistit co jednotlivá zařízení nabízejí (můžete je nejprve navštívit sami), a zda jsou pro vás vhodným řešením. Jménem našeho zařízení vás prosíme, aby jste při volbě terapeuta mysleli hlavně na to, jak ho přijme vaše dítě. Pokud jste se právě ocitli v této náročné situaci, přejeme chladnou hlavu a pevné nervy při jejím řešení.

A co příště? Dosud jsme probírali možnosti, že problém již nastal, ale jde mu předejít? A pokud ano tak jak ?

majitele psů postihovat dle článku 5. předmětné vyhlášky.

V nejlepším případě bude dán obcí Cerhenice podnět Městskému úřadu v Pečkách k projednání přestupku zdejší přestupkovou komisí, přičemž majitelům volně pobíhajících psů bude zřejmě uložena pokuta. Je však možné, že pes někoho napadne, způsobí škodu na věcech, či zdraví jiných osob. V tomto případě hrozí majiteli i nebezpečí trestního stíhání a dále náhrady škody, která může v případě škody na zdraví dosahovat velmi vysokých částek.

Z tohoto důvodu jako starosta obce důrazně vyzývám všechny majitele psů, aby výše uvedenou vyhlášku dodržovali. Pokud se tak nestane, bude obec Cerhenice tvrdě postupovat proti všem osobám, které porušují pořádek v obci a využije všech zákonných možností, aby pořádek v obci byl obnoven.

Marek Semerád
starosta obce

Fotbal v Cerhenicích

Skončila naše první fotbalová sezóna. Všichni Cerheničtí fanoušci vědí, že v Cerhenicích byl opět po šesti letech přihlášen fotbal dospělých. Byly vybudovány nové kabiny a za velké podpory Obecního úřadu, který finančně pomohl jsme mohli zahájit novou sezónu. Bylo již na hráčích jak si povedou v soutěži. Část hráčů v minulosti již za Cerhenice hrála, ale část byla nová, vlastně dorosteneckého věku.

Pod vedením Miloslava Škopka st., Jiřího Škopka st. a hravího trenéra Michala Škopka, který do Cerhenic přestoupil z I. A. třídy zahájilo mužstvo letní přípravu několika tréninky a přípravnými zápasy, při kterých se vlastně poznávalo. Z počátku své utkání s přehledem vyhrávalo a skupinu okr. soutěže IV. tř. dokonce vedlo. Jistě, že to bylo překvapení, ale elán a chuť do hry tomu hodně napomohl. Pak nastal zlom, kdy se tým začal setkávat s některými problémy, které se podepsaly nejen na výkonnosti, ale i na přístupu některých hráčů. Jarní část soutěže i když po dobré zimní přípravě pokračovala ve slabších výkonech. Podle „odborníků“ hráči ztratili po porážce v Lošanech kontakt s vedením tabulky, ale i inspiraci. Celkově jsme skončili na šestém místě. Mužstvo máme převážně mladé a nezkušené, ale má určitě budoucnost, která záleží nejen na hráčích samých, ale i na zázemí. Mezi hlavní problémy, které vidím patří např.: nedokončení kabin, vybavení šaten, lepší úprava hrací plochy. Dalším velkým problémem jsou lidé, kteří by chtěli pro kopanou v Cerhenicích něco udělat. Co nám je platné, že na domácí i některé zápasy na hřištích soupeřů chodí až sto diváků, když o tým se stará mnohdy jeden funkcionář.

Divákům pochopitelně touto cestou děkujeme za podporu, ale především je žádáme, aby sec zapojili do rozvoje Cerhenické kopané jako funkcionáři nebo jako rozhodčí. Ve svém článku nesmím zapomenout na to, že máme mládežnickou kopanou. Žáci pod vedením Zdeny Škopkové a Petra Záruby hrají celkem dobře okresní přebor. Zde je nutno sehnat několik pomocných rukou a to především z řad rodičů. Pro ročník 2004/2005 jsme se rozhodli založit i tým dorostu. Tento tým povedou manželé Čerychovi a Jiří Škopek ml.

Cílem pro rok 2004/2005:

dospělí	- postup do III. tř.
dorost	- postup do okr. přeboru
žáci	- udržení se v okr. přeboru

Miloslav Škopek
Vedoucí oddílu kopané

Fotbalová sestava dospělých - podzim 2003

Informace pro chovatele psů

Obec Cerhenice vydala vyhlášku č.2/2000 o regulaci pohybu psů a jiných zvířat na veřejném prostranství na správním území obce Cerhenice. Tato vyhláška stanoví zákaz volného pobíhání psů na veřejných prostranstvích obce, tedy v parku, po ulicích, na dětském hřišti a podobně.

Dále tato vyhláška stanoví povinnost majitelům psů, aby zvíře na Obecním úřadě přihlásili, řádně platili poplatek za chov psa a označili psa identifikační známkou.

Přesto však, že vyhláška je již bezmála 4 roky účinná, je možné vidět na komunikacích a veřejných prostranstvích obce Cerhenice volně pobíhat psy. Je třeba majitelům těchto zvířat důrazně sdělit, že jejich chování je porušováním obecní vyhlášky a obec Cerhenice bude takovéto

Norsko - 1. díl

V jednom podzimním čísle „Mladá fronta dnes“ vyšel inzerát, v němž norská sklárna Hadeland Glassverk nabízela práci sklářům – foukačům v oboru nápojového skla.

Nejprve proběhly s klukama v práci živé diskuse a plánování. Norsko nás lákalo, ba přímo magneticky přitahovalo - daleká severská země, cestování v krásné přírodě, nové zážitky a hlavně velká životní změna s možností získat drahocenné zkušenosti.

Po pár dnech jsem nad tím vším začal uvažovat zcela vážně. U známých jsem v hromadě starých novin našel ty „pravé“, vystříhl inzerát a doma začal smolit stručný, ale výstižný životopis. Bohužel chybička se vloudila. Já s tím začal v úterý a uzávěrka přihlášek byla ve čtvrtek, takže jsem se do Prahy vydal osobně, do ateliéru designérky a sklářské návrhářky Markéty Burianové - Valen. Její ateliér v Praze 7 jsem našel docela snadno. Byla tam a zrovna se věnovala došlým přihláškám a životopisům. Při kávě jsem si hezky popovídali a já se dozvěděl, že pochází z Poděbrad, že studovala v Železném Brodě a jako návrhářka se vydala před lety na zkušenou do Norska, kde ji zaměstnala sklárna Hadeland Glassverk a že se provdala za norského fotografa a právě na ní leží ten zodpovědný úkol – ze všech přihlášených vybrat 30 sklářů, kteří by se hodili pro práci v Norsku. Později jsem se dozvěděl, že se přihlásilo 80 sklářů ze všech koutů republiky.

Když vybrala 30 chlapů, bylo potřeba po konzultaci s Nory vybrat 15 finalistů a připravit je na setkání se zástupci sklárny. Já měl to štěstí a jednoho dne jsem ve schránce objevil pozvánku do pražského hotelu Diplomat k pohovoru se zástupci Hadeland Glassverk – personální pracovníci, šéfem odborů a vedoucím výroby. Tlumočila Markéta a celá debata byla tak trochu „sranda“. Nakonec si mě vyfotili a já šel domů s tím, že se mi ozvou telefonicky do týdne.

A stalo se tak. Markéta mi sdělila, že jsem byl vybrán. Mě i rodinu zaplavil pocit štěstí a lítosti zároveň. Máma se radovala se slzami v očích, bylo to zvláštní, ale hezký.....

V ten moment nabral můj život jiný směr. Kromě všemožného zařizování a příprav jsem se musel naučit norský. K absolvování jazykového kurzu jsem se „upsal“ při pohovoru v Diplomatu. Blížily se vánoce, a tak jsme stihli jen jeden víkendový kurz v Grandhotelu v Jihlavě. Byl to fakt záběr. Ani ne tak ta norština jako spíš seznamka s učitelkou Barborou a s ostatními našeho budoucího desetičlenného kolektivu. Po Novém roce jsme se s kurzem přestěhovali na tři víkendy a jeden celý týden do Zlenice na Sázavě.

Datum odjezdu do Norska byl stanoven na 15.2.1999. Většina z nás měla výpovědní lhůtu ke konci ledna a těch 14 únorových dní naše přípravy začaly nabírat na otáčkách. Čas letěl a nám to začalo pomalu docházet. Balení, zapíjení, loučení.....

Přišel den „D“, poslední oběd s rodinou, rozloučení a autem do Prahy na Florenc. Autobus začínal trasu v Brně, takže někteří kluci přijeli už odtamtud. Se mnou se ještě přišla rozloučit pražská teta s rodinou, s uzlíčkem buchet a s toulavou holí pro štěstí.

Cestovali jsme se společností MORAVIA EXPRES po trase Brno – Praha – Cínovec – Drážďany – Berlín – Sassnitz – Trelleborg – Göteborg – Oslo. Cesta proběhla bez problémů a vzhledem k tomu, že autobus byl poloprázdný, byla při své délce 25 hod. pohodlná. Poslední tetinu buchtu jsem si dal na začátku Švédska. Do Oslo jsme dorazili v pondělí večer. Na autobusové nádraží nás přijel vyzvednout nám již známý „výrobák“ s hutním tismem a tlumočnicí Alenou.

Zavazadla jsme hodili na vozík tažený maxitaxíkem pro 13 osob a vyrazil do našeho budoucího domova. Tím se později stala obec Jevnaker (10 tis. obyvatel), ležící na jihovýchodním konci jezera Randsfjord (4. největší v Norsku). Asi 70 km od Oslo.

Po hodině a půl jsme dorazili před dům, ve kterém nám pro začátek zajistili ubytování. Byli jsme unavení, takže „šéfové“ nás seznámili s programem na další den a šlo se spát.

Druhý den (úterý) násleďovala prohlídka celého provozu, sezení v zasedací místnosti s úředníky ze sociálních a pracovních úřadů, z banky a komuny (v ČR obecní úřady) a v závěru se představila učitelka norštiny Anne- Mari. Na můj vkus byl tento program dosti nabitý, ale aby toho nebylo málo, vzali si nás do parády ještě novináři.

Následující den (středa) přišlo podrobnější seznámení s provozem sklářské hutě, s pomocnými provozy, s časovým rozvrhem práce atd.

Z toho jsme vytušili, že se blíží den, kdy poprvé „píchneme“ do norského skla.

Ve čtvrtek to začalo. Ráno v půl sedmé nástup u pece. Nářadí, formy, písťaly nám postupně navezli na dílnu. Zpočátku jsme byli nejistí, hodně jsme váhali, ale nakonec to začalo „šlapat“ a dvě party Čechů produkovali první podařené pohárky. Do toho všeho nás opět potrápili novináři, rozhlas a televize, ale den nám rychle utekl a konečně opadla tréma a nervozita ze všeho nového.

Poslední pracovní den v týdnu jsme to rozjeli už od rána a bez výrazných problémů se „prokousali“ celou směnou. Na večer jsme byli pozváni na odborářské „pizza party“. Konala se v jídelně a z kolegů tam byli hlavně hoši z Německa, kteří nastoupili půl roku před námi. Velmi zajímavé bylo naše dorozumívání. Ještě štěstí, že pocházeli z „východního bloku“, takže se dalo slušně vyjít i s ruštinou. Nikdo z nás si ani nevšiml, že se vytratil šéf odborů a když se po nějakém čase vrátil, kráčel vedle něho starší pán, na první pohled světák a přímo k nám. V té chvíli jsem netušil, že tento muž sehraje velkou roli

v mém pobytu v Norsku.

Tenkrát nás přivítal větou: „Tak vás tady vítám chlapci“. Přisedl k nám a začal vyprávět svůj životní příběh. Jmenuje se František, narodil se v Květnici, bývalý boxer, vystudoval hotelovou školu, ale po válce byl nucen emigrovat a přes Německo se dostal až do Norska. Po čase se uchýlil jako číšník a dostal nabídku na 1 rok práce na norskou zaoceánskou loď. Vzal to a bylo z toho 35 let na moři a z obyčejného číšníka se vypracoval na lodního šéfstuarta. Bylo mi od začátku jasné, že tento pán nám má co vyprávět a hned s námi domluvil návštěvu u něho doma v Hønefossu (asi 13 km od Jevnakeru). Přislíbil český gulášek s knedlíčkem, který uvařila jeho norská družka Berit.

Myslím si, že jsme si to všichni pěkně užili, ale asi nejvíce František. Po letech zase Češi a ještě navíc u něho doma.

Radek Štolba

Pohled na celý turistický komplex sklárny Hadeland Glassverk. Celému objektu vědoví obrovská budova s nápisem (výrobní hala, administrativní budova, sklady). V okolí jsou malé obchůdky se sklem, výroba svíček, voskový domeček, restaurace.

František a jeho norská družka Berit

Já při práci se sklem.

CERHENICKÉ ROZHLEDY - občasník obce Cerhenice. Vydává OÚ Cerhenice, tel.: 321 792 421. Redakčně připravili: p. Hranička, p. Jirušová, p. Pošíková, p. Semerád. Zlom a grafická úprava - ELBA - Jan Pošík. Tiskne TISKÁRNA Petr Pošík Poděbrady. Náklad 600 ks. Uveřejněné příspěvky nemusejí nutně vyjadřovat stanovisko redakce. Předem nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Za původnost příspěvku odpovídá autor. Dotazy, připomínky, náměty a inzerci adresujte OÚ Cerhenice pod heslem „NOVINY“ nebo e-mail: starosta@cerhenice.cz nebo skola@cerhenice.cz